

nym przez dokonanie zgłoszenia aktualizacyjnego we właściwym urzędzie skarbowym określonym w art. 4:

- 1) wymienieni w art. 6 ust. 1 — nie później niż w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana danych,
- 2) wymienieni w art. 6 ust. 2—7 — nie później niż w terminie 30 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana danych, z zastrzeżeniem ust. 1a,
- 3) wymienieni w art. 6 ust. 8 — wraz ze złożeniem pierwszej w roku podatkowym deklaracji podatkowej lub w terminie dokonania pierwszej w roku podatkowym wpłaty podatku.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku podatników podatku dochodowego od osób fizycznych, dla których płatnikiem jest organ emerytalny lub rentowy, podatnik dokonuje zgłoszenia aktualizacyjnego za pośrednictwem płatnika, który jest obowiązany przekazać zgłoszenie urzędowi skarbowemu właściwemu dla podatnika w terminie 14 dni od dnia złożenia przez podatnika tego zgłoszenia.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do aktualizacji danych objętych zgłoszeniem identyfikacyjnym stosuje się odpowiednio:

- 1) przepisy art. 5 ust. 4a i 4b,
- 2) wzory formularzy zgłoszeń identyfikacyjnych ustalone na podstawie art. 5 ust. 5.”;

6) w art. 10 w ust. 2:

- a) skreśla się pkt 2,
- b) w pkt 3 skreśla się wyrazy „za pośrednictwem płatnika”;

7) w art. 12:

- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przekształcenia spółki cywilnej w spółkę handlową lub spółki handlowej w inną spółkę handlową.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do celów identyfikacji podatkowej za przekształcenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uznaje się również wpis spółki cywilnej do rejestru na podstawie art. 26 § 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037 i z 2001 r. Nr 102, poz. 1117).”,

c) w ust. 2 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „i ust. 1a”;

8) w art. 13 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na wniosek podatnika urząd skarbowy, który wydał decyzję o nadaniu NIP, wydaje duplikat decyzji o nadaniu NIP.”;

9) w art. 15 w ust. 2:

a) w pkt 1 skreśla się wyrazy „organom kontroli skarbowej,”

b) po pkt 1a dodaje się pkt 1b i 1c w brzmieniu:

„1b) jednostkom organizacyjnym kontroli skarbowej — w celu realizacji ich zadań ustawowych,

1c) komornikom sądowym — w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym.”.

Art. 2. Przepis art. 1 pkt 7 lit. a) stosuje się również do podatników, którzy w związku z przekształceniem dokonali zgłoszenia identyfikacyjnego, lecz nie otrzymali NIP przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1068

USTAWA

z dnia 5 lipca 2002 r.

o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym.

Art. 1. Ustawa określa zasady ochrony prawnej niektórych usług świadczonych odpłatnie drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) dostęp warunkowy — wszelkie środki oraz przedsięwzięcia techniczne, warunkujące korzystanie z usług chronionych przez indywidualnego usługobiorcę,
- 2) urządzenia dostępu warunkowego — sprzęt lub oprogramowanie, które zostały zaprojektowane

lub przystosowane w celu umożliwienia korzystania z usług chronionych,

- 3) usługi oparte na dostępie warunkowym — usługi, z których korzystanie jest uzależnione od uprzedniego nabycia przez usługobiorcę urządzenia dostępu warunkowego lub uzyskania indywidualnego upoważnienia dostępu do danej usługi,
- 4) usługi polegające na dostępie warunkowym — usługi, których przedmiotem jest umożliwienie korzystania z urządzeń dostępu warunkowego,
- 5) przekaz informacji handlowej — usługi, których przedmiotem jest przekazywanie, w dowolnej formie, informacji służących promocji działalności gospodarczej, w szczególności reklama, marketing bezpośredni, sponsorowanie, promocja sprzedaży i inne akcje promocyjne,
- 6) urządzenia niedozwolone — sprzęt lub oprogramowanie, które zostały zaprojektowane lub przystosowane w celu umożliwienia korzystania z usług chronionych bez uprzedniego upoważnienia usługodawcy,
- 7) usługi niedozwolone — usługi polegające na:
  - a) instalacji, serwisie lub wymianie urządzeń niedozwolonych,
  - b) przekazie informacji handlowej dla promocji urządzeń niedozwolonych lub usług z nimi związanych albo mającej za przedmiot niedozwolone urządzenia lub usługi.

Art. 3. 1. Usługami chronionymi są:

- 1) rozpowszechnianie i rozprowadzanie programów telewizyjnych i radiowych w rozumieniu przepisów o radiofonii i telewizji,
- 2) inne usługi świadczone na indywidualne żądanie usługobiorcy drogą elektroniczną bez jednoczesnej obecności stron

— jeśli są świadczone za wynagrodzeniem i oparte na dostępie warunkowym.

2. Za usługi chronione uznaje się również usługi polegające na dostępie warunkowym do usług, o których mowa w ust. 1.

Art. 4. 1. Usługa świadczona jest drogą elektroniczną, jeżeli jej wykonanie następuje przez przesyłanie i odbieranie w punkcie docelowym danych za pomocą urządzeń elektronicznych przetwarzających, w tym poprzez cyfrową kompresję, a także przechowujących dane, przy czym dane są transmitowane w całości za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu art. 2 pkt 20 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z 2001 r. Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 74, poz. 676).

2. Do usług świadczonych drogą elektroniczną, w rozumieniu ust. 1, nie zalicza się usług:

- 1) o charakterze materialnym, nawet jeśli są świadczone za pomocą urządzeń elektronicznych, takich jak urządzenia bankomatowe, wydające bilety, kontrolujące wstęp oraz zapewniające prawidłowe regulowanie należności za wjazd na płatne sieci drogowe lub parkingi samochodowe,
- 2) polegających na dystrybucji jakichkolwiek treści na nośnikach statycznych, takich jak dyskietki, płyty CD-ROM lub DVD.

Art. 5. Jeżeli umowa pomiędzy usługodawcą i usługobiorcą nie stanowi inaczej, indywidualne upoważnienie dostępu do danej usługi chronionej uzyskuje osoba, która zapłaciła ustalone przez usługodawcę wynagrodzenie za usługę lub zobowiązała się do zapłaty takiego wynagrodzenia w określonym terminie.

Art. 6. 1. Kto, w celu użycia w obrocie, wytwarza urządzenia niedozwolone lub wprowadza je do obrotu, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Tej samej karze podlega, kto świadczy usługi niedozwolone.

Art. 7. 1. Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posiada lub używa urządzenia niedozwolone, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

2. Jeżeli sprawca używa urządzenia niedozwolonego wyłącznie na własne potrzeby, podlega grzywnie.

Art. 8. Sąd orzeka przepadek urządzeń niedozwolonych stanowiących przedmioty czynów, o których mowa w art. 6 lub 7, chociażby nie były one własnością sprawcy.

Art. 9. Ściganie przestępstw określonych w art. 6 i 7 następuje na wniosek:

- 1) pokrzywdzonego świadczącego usługi oparte na dostępie warunkowym,
- 2) pokrzywdzonego świadczącego usługi polegające na dostępie warunkowym,
- 3) krajowych lub regionalnych organizacji, których celem statutowym jest ochrona interesów przedsiębiorców świadczących usługi oparte lub polegające na dostępie warunkowym,
- 4) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 5) Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Art. 10. W ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. Nr 47, poz. 211, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 29, poz. 356 i Nr 93, poz. 1027) po art. 15a dodaje się art. 15b w brzmieniu:

„Art. 15b. 1. Czynem nieuczciwej konkurencji jest wytwarzanie, import, dystrybucja, sprzedaż, najem lub oddawanie do użytkowania pod innym tytułem praw-

nym oraz posiadanie, w celach zarobkowych, urządzeń niedozwolonych, w rozumieniu przepisów o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym.

2. Czynnem nieuczciwej konkurencji jest także instalacja, serwis lub wymiana urządzeń niedozwolonych, w celach zarobkowych, oraz wykorzystywanie przekazu informacji handlowej do promocji tych urządzeń lub związanych z nimi usług.”

Art. 11. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 904 i z 2001 r. Nr 128, poz. 1402) w art. 118¹ w ust. 1 skreśla się wyrazy „bądź też służące do nielegalnego odbioru nadawanych programów, przeznaczonych dla zamkniętego grona odbiorców, uzyskujących do nich dostęp po zapłaceniu wynagrodzenia usługodawcy”.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1069

USTAWA

z dnia 5 lipca 2002 r.

o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady i warunki świadczenia pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej przez prawników zagranicznych.

2. Pomoc prawna oznacza działalność w zakresie odpowiadającym uprawnieniom adwokata lub radcy prawnego i obejmuje w szczególności udzielanie porad prawnych, sporządzanie opinii prawnych, opracowywanie projektów aktów prawnych oraz występowanie przed sądami i urzędami.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) prawnik zagraniczny — prawnika z Unii Europejskiej i prawnika spoza Unii Europejskiej,
- 2) prawnik z Unii Europejskiej — osobę będącą obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, uprawnioną do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów zawodowych uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, określonych w wykazie stanowiącym załącznik do ustawy,
- 3) prawnik spoza Unii Europejskiej — osobę niebędącą obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, uprawnioną do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów zawodowych, o których mowa w pkt 2, a także każdą osobę, która przy użyciu tytułu zawodowego uzyskanego w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej jest uprawniona do wykonywania zawodu odpowiadającego — pod względem wykształcenia i uprawnień oraz podstawowych zasad jego organizacji i wykonywania — zawodowi adwokata lub radcy prawnego,

4) usługa transgraniczna — jednorazową lub mającą charakter przejściowy czynność z zakresu pomocy prawnej, wykonywaną w Rzeczypospolitej Polskiej przez prawnika zagranicznego wykonującego stałą praktykę w innym państwie,

5) stała praktyka — stałe i systematyczne świadczenie pomocy prawnej przez prawnika zagranicznego w Rzeczypospolitej Polskiej,

6) państwo macierzyste — państwo, w którym prawnik zagraniczny uzyskał prawo do używania jednego z tytułów zawodowych, o których mowa w pkt 2 i 3.

DZIAŁ II

Wykonywanie stałej praktyki

Rozdział 1

Przepisy wspólne

Art. 3. Na zasadzie wzajemności, o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską lub przepisy organizacji międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem, nie stanowią inaczej, prawnicy zagraniczni są uprawnieni do wykonywania stałej praktyki, na zasadach określonych w przepisach niniejszego działu, po wpisaniu na jedną z list prawników zagranicznych, prowadzoną odpowiednio przez okręgowe rady adwokackie lub rady okręgowych izb radców prawnych, zwaną dalej „listą”.

Art. 4. 1. Na listę prowadzoną przez okręgowe rady adwokackie wpisuje się prawników z Unii Europejskiej zamierzających świadczyć pomoc prawną w zakresie odpowiadającym zawodowi adwokata oraz prawników spoza Unii Europejskiej, których tytuł zawodowy